

וְאֶלְעָזֵר מִזְהָרֶן "תַּזְצַלְל" מִזְקֹוח שְׁנָיו רַבְנָיו רַבְנָיו יְהֹוָה תִּקְוֹן לְפָנֶיךָ
ה'קסה ה' נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר עַי הַזָּאת "נִצְחָת וְאֶגֶּת" שְׁעִי יִשְׁבַּת תִּלְוֹן חַמִּידֹת
וְאֶגֶּת "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר"

סֶדֶךְ הַלְּמֹדָד לִלְזֹם גַּג בְּסֶלֶךְ:

סֶלֶךְ כְּקֻפֵּי מַזְהָרִי הַשְׂעִיר:

תּוֹרָה כָּג לְצֹוּ לְפָנוֹ, זְכָלוֹנוּ לְכָלָכָה:

סֶבֶר דָּבֵר אֶתְהָנָא

אִימָא לוֹ מַלְיִי דָבְדִיבִי, אָמֵר לוֹ הָיוּ לוֹ בְּדִינִיתָא וַיַּלְדָה,
וַחֲיוּ תַלְיָה לְה פִתְקָא. וּכְתִיב בָה דְמַסִּיק בְּבִי אַבָּא
מַאֲח אַלְפֵי זָזֵי. אָמֵרוּ לוֹ, וּבְדִינִיתָא מֵי יַלְדָה. אָמֵר לוֹ הָג, הָי
גִינָהוּ מַלְיִי דָבְדִיבִי: מַלְחָא כִי סְרִיאָ בִמְהַמְלָחָי לְה, בְּסִילְזִיתָא
דָבְדִינִיתָא. וּמֵי אִיכָּא סִילְזִתָּא לְבְדִינִיתָא, וּמַלְחָא מֵי סְרִיאָ
(בְּכוֹרוֹת ח):

לְךָ יָ: מַלְיִי דָבְדִיבִי. דָבָר בָּזָב: בְּדִינִיתָא. פָרְדָה: תָלָא פִתְקָא. שְׁטָר בְּצֻוֹאָרוֹ שֶׁל הַוְלָד:
הַי גִינָהוּ מַלְיִי דָבְדִיבִי. אַלְוּ הַמ דָבְרִי בָזָב: סִילְזִתָּא. שְׁלִיאָ:

צְוִית צְדָק עֲדַתִּיה וְאֶמְוֹנָה מַאֲד (תְּהִלִּים קי"ט):

א בָּי יִש פָנִים דְקָדְשָׁה, שְׁהָם אֲגַפֵּין גְהֹרִין, בְּחִינַת חַיִים, בָמֹז
שְׁבָתּוֹב (מִשְׁלֵי ט"ז): "בָאֹר פָנִי מַלְך חַיִים". בְּחִינַת שְׁמַחָה,
בָמֹז שְׁבָתּוֹב (תְּהִלִּים ט"ז): "שְׁבַע שְׁמַחָה אֶת פָנֵיךְ", וּכְתִיב (בראשית
מ"ה): "וְתַחַי רֹוח יַעֲקֹב", זה בְּחִינַת שְׁמַחָה: וַיַּש פָנִים דְסִטְרָא
אֶחָרָא, שְׁהָם אֲגַפֵּין חַשׁוּכִין, מִרְחָה שְׁחוֹרָה, עַבּוֹדָה זָרָה, בָמֹז
שְׁבָתּוֹב (שְׁמוֹת כ'): "לֹא יְהִי לְךָ אֶלְקִים אֶחָרִים עַל פָנֵיךְ" (עַיִן זֹהַר יִתְרו
פ"ז):

וְאֶלְג בָנִי אָדָם הַגּוּפִים בְתֹאֹזֶת מִזְוֹן, וְאֶינְם מַאֲמִינִים
שְׁהַקְדוּשַׁבְרוֹן הָזָא יָכֹל לְפָרְגֵם אֶת הָאָדָם בְּסֶבֶה קָלָה,

וּרְזָקִים אַחֲרֵי פְּרִנְסָתָם בִּיגִיעּוֹת גְּדוֹלֹות, וְהֵם אָוְבְּלֵי לְחֵם בְּעַצְבּוֹן בֶּמוֹ שְׁפְּתּוֹב (בְּרָאשִׁית גַּ): "בְּעַצְבּוֹן תַּאֲבִלְנָה", וּעַצְבּוֹת הַזָּא מְרָה שְׁחוֹרָה. אַלְוּ בְּנֵי אָדָם נְקַשְּׁרִים בְּפִנְים דְּסַטְּרָא אַחֲרָא, אַלְקִים אַחֲרִים, חֹשֶׁךְ, בְּחִינָת מִיתָה, בֶּמוֹ שְׁפְּתּוֹב (איַחֲה גַּ): "בְּמַחְשָׁבִים הַוּשִׁיבְנִי" וּכְוֹ. וּעֲלֵיכֶם נִאָמֵר (יחֹזְקָאַל זַ): "זַהֲבָם לְגַדָּה", הַיְנוּ בְּחִינָת עַבּוֹדָה זָרָה, בֶּמוֹ שָׁאָמְרוּ חַכְמִינָה, זְכַרְזָנָם לְבָרְכָה (שְׁבָת פַּטָּ): 'מִפְּנֵין לְעַבּוֹדָה-זָרָה שְׁמַטְטָמָא בְּגַדָּה' שְׁגַגָּאָמֵר "תְּזַרְמָם בֶּמוֹ דָוָה". אַבְלָוּ בְּנֵי אָדָם שְׁמַשְׁאָמָם וּמִתְנָם בְּאָמוֹנָה, הֵם דִבְקִים בְּאוֹר הַפִּנְים דְּקָדְשָׁה. בַּי אֵין אָמוֹנָה בְּלֹא אָמָת, בְּמַזְבָּא בְּזָהָר (בְּלֹק קָצָ"ה): הַיְנוּ צָדָק הַיְנוּ אָמוֹנָה וּכְוֹ, זְמַפִּיק שֵׁם אָמוֹנָה אַתְקְרִיאָת בְּד אַתְּחָבֵר בְּהָאָמָת, נִמְצָא שְׁעָקָר אָמוֹנָה עַל-יָדֵי אָמָת] וּאָמָת הַזָּא אֹר הַפִּנְים כִּידּוּעַ:

וְזֹה שָׁאָמְרוּ חַכְמִינָה, זְכַרְזָנָם לְבָרְכָה (שְׁבָת לְגַ): "זַיְחָן פְּנֵי הַעִיר", בְּזֶה 'חַד אָמֵר מַטְבָּע תָּקוֹן לָהֶם, וְחַד אָמֵר מְרַחְצָאֹת תָּקוֹן לָהֶם. הַיְנוּ הַד וְלֹא פְּלִיגִי, בַּי יַעֲקֵב הַזָּא בְּחִינָת אָמָת, בֶּמוֹ שְׁפְּתּוֹב (מִיכָה זַ): "תְּתַנוּ אָמָת לְיַעֲקֹב", וְהַזָּא בְּחִינָת אֹר הַפִּנְים וְתַכְפָּה, בְּשָׁבָא גַּת-תָּקוֹן אָמוֹנָה. וְזֹה 'מַטְבָּע תָּקוֹן', שְׁתָקוֹן תְּאֹוֹת מִמּוֹן. וּבְשָׁתָקוֹן תְּאֹוֹת מִמּוֹן, גַּת-תָּקוֹן פְּגָם עַבּוֹדָה זָרָה. וְזֹה 'מְרַחְצָאֹת תָּקוֹן לָהֶם', בֶּמוֹ שְׁפְּתּוֹב: "זַיְתַּרְד בַּת פְּרָעָה לְרָחִיז", וְדָרְשָׂו חַכְמִינָה, זְכַרְזָנָם לְבָרְכָה (מְגַלָּה יַיְג וּסְוִתָּה יַיְבָ): 'לְרָחִיז מְגַלְוִילִי בֵּית אֲבִיה'. וְזֹה: "זַיְחָן פְּנֵי הַעִיר", 'פְּנֵי דִּיקָא, שְׁהֵי אַפִּנְים דְּסַטְּרָא אַחֲרָא. שְׁהֵי מַטְבָּע, הַיְנוּ תְּאֹוֹת מִמּוֹן, בַּי בְּל עַבּוֹדֹת זְרוֹת תְּחוּבִים בְּמִמּוֹן. וּבְשִׁבְלֵזֶה מִמּוֹן עַם אָוְתִיּוֹתִיו גִּימְטְרִיאָ לְמַ, בְּגַד קַמְ קַלְיוֹן, שְׁהֵשְׁכִּינָה צְוֹחָת: 'קְלַנִּי מְרָאשִׁי! קְלַנִּי מְזֻרוּעִי!' (סְנַחְדָּרִין מַזְ) עַל אַלְוּ הַגּוֹפְלִים בְּתְאֹוֹת מִמּוֹן, שְׁהֵם עַבּוֹדָה זָרָה בְּלֹולִים מְעַבּוֹדֹת

וְעַל כֵן נָתַן וְלَا יַעֲבֹר – ה'קע **אֵלֶיךָ מִזְוֹהָרָנָה תַּצְלַל** "אֵלֶיךָ מִזְוֹהָרָנָה שְׁנָךְ אֵלֶיךָ רְבָנָה מִסְפָּרָה תִּקְוֹן לְכָל־"

"חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר עֵץ הַצָּאת "נִצְחָת וְאֲגָחָה" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּלּוֹן הַמִּידּוֹת אֶל־"

זרות של שבעים אמות.

וְעַל כֵן הם ק"מ קלין, שהם שתי פעים ע'. כי השכינה צווחת הקלין בפולים, בחינת קלני מראשי קלני מזרועי, שהוא בחינת קולות בפולים, הןו שני פעים ע"ז קלין, שצוחת השכינה על הנופלים בתאות ממון שהיא עבודה זרה בלבד מכל העבודות זרות של ע"ז אמות).

וזה שאמרו חכמים, זברוגם לברכה (פסחים ק"ח): 'קשין מזונותיו בפלים ביזלה', כי היולדת ראת ע"ז קלין קדם הלידה, והבא יש ק"מ קלין שהם שני פעים ע"ז: זהו (אבות פרק ב'): 'אל תהרי רשע בפני עצמה', 'בפני' – זה בחינת פנים דסטרה אחרת, הבא מלחמת תאונות ממון, שאין מאמין בהקדוש ברוך הוא, שהוא חזן ומפריגם, והוא חושב "כחיו ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" (דברים ח'). זה 'עצמה', לשון עצם ידי:

ב וְדַע שעלי ידי התקין ברית קדש, הוא נצול מפנים דסטרה ואחרא. על ידי דם ברית, נתקון דם נדה, תאונות ממון. כמו שכחטוב (זבריה ט): "גם בدم בריתך", על ידי ברית, "שלחתך אסירה מבור". בור דא טחול' (עיין תיקון מ"ח). מרה שחורה, בעצצת תאכלנה". כי ברית הוא בחינת מלחה הממתיק מרירות ועצבון הפגנסה, במו בא בזהר (ויחי רמ"א): 'אל מלא מלחה לא הויעלא יכלי למסבל מרירותך'. זהו (במדבר י"ח): "ברית מלחה עולם הויא". זהו עיקרה ב': "אל תשכית מלחה ברית אלקי" – 'אלקי' דיקא, כי על ידי זה נתקשר באלהות, ונתקפרש מעבודה זרה, כמו שכחטוב (איוב י"ט): "מבשרי אחזה אלוק" (עיין ב"ר פ' מ"ח ובזהר לך לד צ"ד ובתיקון י"ט ובתיקון כ"ד): כי על ידי תקון הברית, מאיר לעצמו אור פני מלך חיים: זה (פתבות ס"ז): 'מלחה ממון חסר', כי על ידי מלחה,

גַּתְמַעַט אֲצַלּוּ תָּאֹתָ מִמּוֹן:

סְפִּירָה קָצָר לְקָטָנָה פָּזָה רַיִזָּה שְׂזָבָה:

צוית צדק – כג

א יש פגנים דקדשה שהם אנפין נהיין בחינת חיים כמו שכתוב: "באור פני מלך חיים" (משלי ט"ז טו) בחינת שמחה. זה בחינת אמת ואמונה ועל בן על-ידי זה זוכין לארכיות ימים. ולהפוך שקר מקרים ימים כי שקר בחינת אנפין חשובו שאנו פגנים דסטרה לאחררא מרה שחורה עבודה זהה אלקיים אחרים בחינת מיתה בחינת עצבות רחמנא לאצלו:

ב ואלו בני אדם הנופלים בתאות ממוון ואינם מאמינים שהקדוש ברוך הוא יכול לפרשם את האדם בסבה קלה ורודפים אחר פרנסתם ביגיעות גדולות. והם אוכלי להם בעצבון והם מלאים עצבות ומלה שחורה. אלו בני אדם נקשרים בפניהם דסטרה לאחררא הפל שעם אנפין חשובו מרה שחורה עצבות בחינת מיתה רחמנא לאצלו. אבל אלו בני אדם שמשם ומתנם באמונה ומתגברים בداعתם להיות שמחים בחלקם. ויודעים ומאמינים באמת ובאמונה שלמה שעקר הפרנסה והעשירות היא רק מהשם יתברך בלבד, רק שערכו יתברך שעשו האדם איזה סבה קלה בעלם, אבל עקר הפרנסה והamped; הוא מהשם יתברך בלבד. הם דבוקים באור הפנים דקדשה שעם אנפין נהיין בחינת חיים בחינת שמחה:

ג והמשקע בתאות ממוון שעמיה עבודה זויה, איןנו עובד עבודה זויה אחת רק הוא עובד כל העבודות זוות של כל השבעים אמות. כי כל העבודות זוות של כל השבעים אמות החובים

וְזַקָּנֵן וְתַנְשֵׁל וְלֹא יַעֲבֹר

ה'קענָג ^א מִצְמָר מִזְוֹהֶרֶת זַצְצָל "צַצְצָל מִזְוֹהֶרֶת שְׁמַר רְבָנָיו רְבָנָיו תִּקְוֹן לְפָכָךְ"

"חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר עַי הָזֶאת "נִצְחָת וְאֲנָצָח" שְׁעִי יִשְׂבִּת תִּלְוֹן חַמִּידֹת אַלְפָגָגָג

בְּמִזְמָן וְעַל כֵּן עַל הַמְּטֻבָּע חַקְוֹקָה הַעֲבוֹדָה-זָרָה שֶׁל הַעֲבוֹוּם. וּעֲלֵיכֶם צְוֹחת הַשְּׁבִינָה שְׁתִּי פְּעָמִים שְׁבָעִים שֶׁהָם מֵאָה וְאֶרְבָּעִין קָלִין בְּמִסְפָּר מִזְמָן עַם אֶרְבָּע אֲוֹתִזָּת שֶׁהָם שְׁנִי מִינֵּי קְולֹות קָלָגִי מַרְאָשִׁי קָלָגִי מַזְרוּעִי (סְגַהְדָּרִין מ"ז). וּכְלָ קְוָל הָוָא בְּחִינָת שְׁבָעִין קָלִין שֶׁל הַיּוֹלְדָת שְׁצְרִיבָה לְסִבְלָ חַבְלִי לְדָה וְצְרִיבָה לְצַעַק שְׁבָעִין קָלִין קָדָם הַלְּדָה (בְּפֶ"ל סִימָן כ"א) שְׁקַשְׁין מְזֻונָתָיו בְּפֶלִים בְּיּוֹלְדָה (פֶּסֶחִים קי"ח):

כְּלָגָר חַעַד פְּלֹזְגָּרְבָּיְז חַעַזְגָּלְבָּיְז

נִסְיעָתוֹ לְאָרֶץ יִשְׂرָאֵל

קְבָט (א) בְּתַחְלָה קָדָם שְׁגַפְעַ לְאָרֶץ-יִשְׂרָאֵל נִסְעַ לְקָאָמִינִיז בְּמַבָּאָר בְּבָר בְּפֶפֶר הַגְּדָפָם. וּבְגַסְיָעָתוֹ לְקָאָמִינִיז אָמָר לְרָבִי שְׁמַעַן יִשְׁלַׁחְנִי גַּסְיָעָה וְאַיִגְיִי יוֹדָע לְהַיְכָן, וּשְׁחַק רָבִי שְׁמַעַן אֵיךְ נֹסְעִים אִם אֵין יוֹדָעִים לְהַיְכָן נֹסְעִים, וְהַשִּׁיב לוֹ בְּאַמְתָה אַיִגְיִי יוֹדָע. וְהַלְּךָ רָבִי שְׁמַעַן וְהַכְּיָן עֲגָלָה וְסּוּסִים וּכְלָ צְרָבִי הַגַּסְיָעָה וְגַסְעַ עַמְוֹ. וּבְגַסְיָעָתוֹ עַמוֹ בְּקַשׁ מְרַבְגָנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה. שְׁיִסְעַ דָּרְךָ כְּפָר וּוְאַלְחִיוֹוִיז. וּקְבָל שֵׁם עוֹד אִישׁ אַחֲד וְגַסְעַ אִישׁ אַחֲד מִשְׁם גַּסְיָכוֹ עַמְּהָם, עד שְׁבָאוֹ לְמַעֲזָבָוֹ. וְעַדְיוֹן לֹא יָדָעוּ לְהַיְכָן נֹסְעִים. וּבְבָאוֹז לְמַעֲזָבָוֹ לְבִית אָבִיו וְאַמוֹ הַצְּדִיקִים זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה שְׁמָחוֹ עַל בְּיָאָתוֹ מֵאָד, עֲגָתָה אַמוֹ זְכָרוֹנָה לְבָרְכָה וְאַמְרָה לוֹ בְּנִי מַתִּי תַּלְךְ לְזַקְנָה הַבָּעַל-שְׁמִיטָב זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה הַיָּנוּ עַל קְבָרוֹ הַקְדּוֹשָׁ, הַשִּׁיבָּרְבָּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה, אִם זַקְנִי רֹצֶחֶת לְרֹאֹות עַמִּי יָבֹא לְכָאָזָן. אַחֲרִיבָּךְ בְּלִילָה שְׁבָב לִישָׁן וּבְבָקָר עַמְּדָה אַמוֹ וּבְאָתָה אַלְיוֹ וְאַמְרָה לוֹ הַלָּא זַקְנָה בְּבָרָר הָיָה אַצְלָה וּמַתִּי תַּלְךְ אַלְיוֹ הַיָּנוּ עַל קְבָרוֹ הַשִּׁיבָּרְבָּנוֹ רְבָנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבָרְכָה עַכְשָׁוֹ לֹא אֲהַיָּה עַל קְבָרוֹ

בְּחִזְירָתִי אִם יַרְצָחַ הַשֵּׁם אֲחֵיה עַל קְבָרוֹ. וּבָנְהִיה.

וְקָדֵם שֶׁבָּא לְמַעֲזָבוֹ נִפְלֵל רַبִּי שְׁמַעֲון עַל עַרְשׁ דָּיוִי וּבָא לְמַעֲזָבוֹ
בְּחַזְלַאת חַזָּק מָאָד וְהַכְּרָחָ רַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה לְהַשְׁאִיר אָזֶת שֵׁם
בְּמַזְבָּזוֹ, וְלֹא גַּסְעָ עַמּוֹ לְקַאְמִינִיאָ. וּבְשַׁחַלְךָ רַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה
אֶל רַבִּי שְׁמַעֲון לְפָטָר מַמְנוֹ וּלְגַסְעָ לְקַאְמִינִיאָ, לֹא רָצָח רַבִּי
שְׁמַעֲון לְהַגִּיחּוֹ עַד שְׁהַבְּטִיחּוֹ עַל דָּבָרוֹ הַקָּדוֹשׁ שְׁבָודָאי בְּחִזְירָתוֹ
יָמַצְאָנוּ בְּחַיִם וִשְׁלוֹם. וּבָנְהִיה.

וְגַם קָדֵם שְׁגַסְעָ מִבֵּיתוֹ אָמַר לַרְבִּי שְׁמַעֲון הַתוֹּכֵל לְפָעָעָמִי וְאָמַר
לוֹ שְׁגִסְיעָתוֹ יִתְמַהְמָה אוֹ שְׁבּוּעָ אוֹ שְׁתִּים אוֹ חֶדְשׁ אוֹ רְבָע שָׁנָה
אוֹ חֶצְיָ שָׁנָה אוֹ שָׁנָה תְּמִימָה, וּבְתַחַלָּה שְׁתָקָ רַבִּי שְׁמַעֲון זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָה, אַד בְּשֶׁרֶרֶת שְׁרוֹצָה לְגַסְעָ בְּאָמָת אָמַר רַבִּי שְׁמַעֲון
שְׁיִפְקִיר הַכָּל וַיַּסְעַ עַמּוֹ, אַפְלוֹ אִם יִתְמַהְמָה בְּמָה. וְגַסְעָ עַמּוֹ בְּגַ"ל.
וּבְמַזְבָּזוֹ בְּשֶׁגְפְּטָר רַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה מִמְנוֹ קָדֵם גִּסְיעָתוֹ בְּשָׁעה
שְׁרַבִּי שְׁמַעֲון הָיָה מִטְלָל עַל עַרְשׁ דָּיוִי וְעַנְהָ רַבִּי שְׁמַעֲון וְאָמַר
לַרְבָנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה מַתִּי אַתְּרָאָה פָנִים עַמְכָם כִּי הַלָּא תַוְכֵלְוָ
לְהַתְמַהְמָה בְּדָרֶךְ בְּמָה בְּמָה שָׁאָמַר בְּבֵיתוֹ שְׁאַיְנוֹ יוֹדֵעַ בְּמָה
יִתְמַהְמָה, אָמַר לוֹ שְׁלָא יִתְמַהְמָה. כִּי-אִם שְׁמוֹנָה יָמִים אוֹ עַשְׂרָה
יָמִים לֹא יוֹתֵר. שְׁאַל לוֹ הַלָּא אָמְרָתֶם בְּבֵיתְכֶם שְׁאַיְגָכֶם יוֹדָעִים
בְּמָה תִתְמַהְמָה בְּדָרֶךְ. הַשִּׁיבָה לֹזָ: בְּאָמָת בְּבֵיתִי לֹא יִדְעָתִי, אָבֶל
עֲכַשְׁוֹ אָנָי יוֹדֵעַ שְׁאַנִי צְרִיךְ לְגַסְעָ לְקַאְמִינִיאָ, וְלֹא אַתְּמַהְמָה
הַרְבָּה כִּי-אִם בְּגַ"ל, כִּי בְּאָזֶת חַלִּילָה הָיָה אֲצַלִּי הַבָּעֵל-שְׁמִיטָב
זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה, וְאֹז הַזְּדִיעָ לֵי לְהִיכְנוֹ לְגַסְעָ, הַיְנוֹ לְקַאְמִינִיאָ. וְגַסְעָ
מִיד לְקַאְמִינִיאָ, וּמָה שְׁעַשָּׂה שֵׁם גַּעַלְםָ מַעַין כָּל חַי, וְעַדְיָן לֹא נֹדֵעַ
לְשָׁוֹם אָדָם בְּעוֹלָם עַד בֵּיתָת הַגּוֹאֵל בְּמִהְרָה בְּיִמְינָו אָמַן:

כל (ב) כִּשְׁבָּא מַקְאַמִּינִיאָ אָמַר תּוֹרָה בְּשַׁבָּת עַל פָּסוֹק (תְּהִלִּים ס"ג):

ה'קעלוּ נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'קעל א. צצ'ר מזו'הראז"ת ז'צ'ל' ב' מקו'ה ש' ג' ה'ר מספ' ר' רב' ז' היה זה תיקון ל'כל'

... ח'ק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע' הוצאה נצחתי ואנצה" שע' ישיבת תיקון חמירות

"ז'בקה נפשי אח'ריך" תורה נפלאה מ'אך, והתפאר בעצמו מ'אך
ו'אמר ו'מה ב'ש'ב'את' רק מקאמ'יג'ץ א'ני או'מר תורה ב'זו, ב'ש'א'ב'וא
מ'א'ר'ץ'י'ש'ר'אל על אה'ת ב'מה וכ'מה ש'א'ז'כה ל'ג'ל'ות תורה נ'ר'אה
יו'ת'ר ו'ו'ת'ר ו'כו' ו'כו':

כלא (ג) ב'ש'ב'א מקאמ'יג'ץ נ'פ'ט'ר'ה א'צ'לו י'ל'ד'ה אה'ת ע'ל'יה ה'ש'ל'ום.
ע'נה ו'אמר ב'ה'ג'ה ו'כ'ה'ג'ה ח'ם ו'ש'ל'ום י'מו'ת א'צ'לי ב'ש'ב'יל' ת'נו'עה
אה'ת ש'י'ש ח'לו'ק ב'ג'ני ב'ין ק'ד'ם ה'י'ו'ת'י ב'ק'אמ'יג'ץ ו'ב'ין ל'א'חר ה'י'ו'ת'י
ש'ם, ה'ש'ם י'צ'יל'נו:

ס'דר ה'א'ל'ק'ב'ע'ת ה'ז'ו'ע'י:

ל. ב'ש'ג'ד'פ'ס א'יז'הו ס'פ'ר ח'ד'ש, ע'ל'י'די ז'ה ה'ב'כ'יה ש'ע'ל'י'דו ג'ת'ח'ד'ש
זה ה'ס'פ'ר ב'ב'ח'ג'ת "ו'ש'קו'י ב'ב'כ'י מ'ס'כ'ת'י", ה'ב'כ'יה ה'ז'את ג'ת'ג'בר
ב'ג'ג'ד ג'ז'רו'ת'יהם של ה'א'מו'ת, ש'ל'א י'ת'ג'ב'רו' ע'ל'ינו. גם ע'ק'ר כ'ח
מ'מ'ש'ל'ת'ם א'ינו א'לא ב'ב'כ'יה של' ע'ש', ו'ס'ימ'ן ל'ד'ב'ר: ו'ה'יה מ'ס'פ'ר
ב'ג'י י'ש'ר'אל ב'ח'ול ה'י'ם. ה. מי ש'אי'ן מ'ס'ת'ב'ל' על' ג'ש'ים, ז'ו'ה
ש'ז'ר'עו י'ח'ב'רו פ'רו'ש'ים על' ה'ת'ו'ר'ה. ו. מה ש'ס'פ'ר'ים ק'דו'ש'ים של'
צ'ד'יק'ים ג'ג'ז'ין ו'ג'א'ב'ד'ין ו'ג'ש'ב'ח'ין מ'ז'ה ע'ז'ל'ם, ב'ג'ז'ן ב'מה ס'פ'ר'ים של'
ת'ג'א'ים ו'ק'דו'מ'ז'ג'ים ש'ג'א'ב'דו ו'ג'ש'ב'חו ה'ז'א ט'ב'ה ל'ע'ז'ל'ם, כי ע'ל'י'די
זה ג'א'ב'ד'ין ו'ג'ע'ק'ר'ין ו'ג'מ'ח'ין ס'פ'ר'י מ'ג'י'ן ו'א'פ'יק'ו'ר'ס'ים ה'ר'ב'ה, י'מ'ח
ש'מ'ם, גם ע'ל'י'די ז'ה ג'ת'ב'ט'ל' ק'ג'א'ה ו'ש'ג'א'ה ב'ין איש ל'א'ש'תו
ה'ב'ש'ר'ים, ה'מ'ת'ג'ג'ים ב'ק'ד'ש'ה. ז. ע'ל'י'די ס'פ'ר ג'דו'ל ש'ז'ז'א ל'ע'ז'ל'ם,
ג'פ'ק'ד'ין ע'ק'רו'ת, ו'ס'ימ'ן "זה ס'פ'ר ת'ז'ל'ז'ות א'ד'ם".

ס'ג'לה

ה'ל'ק ש'ב'י ה. נ'ז'ח'ה של' ע'ז'פ'ות ה'ב'ר ה'ם ס'ג'לה ל'ח'ל'אי ה'ר'א'ה,
ו'מ'ס'ג'ל ל'ח'ז'ק א'ת ה'ר'ז'ח'ח'י'ם. ג. ה'ש'מ'י'ם - י'ש ב'ה'ם ש'ג'י' מ'ר'א'ה

לפי מראות עשבים הנגדלים על-ידייהם, והם מסגלים להסתבל בהן. ג. מי גשימים מסגליין למי שאין לו גבורה אגושים. ד. אמרת תהילים סגלה להוריד גשימים "תהלם" – למטר ה'شمנים תשתה מים. ה. סגלה להחזיר לאשה וסתה עליידי חכמת אוֹרחים. ו. מי שעוזתו מרבים שלא עלי-פי הטע, זה עלול לנזקים הרבה ולפצעים רעים מהסתרא-אחרא, סגלהו שיקרא הפרשה שקורין ביום כיפורים. ז. מי שנתאלם בפתע פתואם, יעבירו על פיו חילוף כשר. ח. סגלה למקשה ליד, תתלה לה על צווארה מפתח של הבית-עלמין. גם המפתח הזה מסgal לעקרה. ט. סגלה לחלי האצואר, שיבכה על חרבן בית המקדש. י. סגלה בשגננים לבית חדש לגור, יבניהם לשם חרב או סFIN או שאר כליזון. ו. סימן לדבר: ב-חכמה יבנה בית – בילוי חמס מברותיהם; חרבותיהם מגורותיהם. יה. תפוחים מסגליים למקשה ליד.

סגלה לחולה – להסתבל על האצית. (וחפוד בפסוק: "הנה בנך יוסף בא אליך", כי כל התבות מרמזין על האצית, הן מנין החוטין והחוליות והקשרים כמו שטבאар בפרי-עמיים, עיין שם, ועל-ידי זה: "ויה חזק ישראל"). עיין בלקוטי מוהר"ז חלק א' סימן ז. סגלה לחולה נופל – שיפיר צדקה. פער נתנו לאביונים (לקוטי מוהר"ז בט). סגלה למקשה ליד, שתרחיז בין מלפניה ומאהורייה; נגנים יין יצא סוד.

פרק שיזהות קברין חזקיא:

נה פעם אחת דבר מעניין טוב העולים הבא מה שיכளין לזכות עליידי עבודה ה' באמת ענה ואמר: מברחין לומר ולקרותו בשם טוב כי אי אפשר לקרותו בשם אחר להודיע לבני אדם, אבל באמת אףלו שם טוב אין שיח לומר על זה, כלומר שהוא אףלו למעלה למלחה מ טוב אך אי אפשר להודיע יותר לבני אדם

וְלֹא יַעֲבֹר **וְנִתְןָ** זֶה מִזְרָחֵל יְצָא מִזְרָחֵל וְנִתְןָ זֶה מִזְרָחֵל
חַקְעָם → מִזְרָחֵל יְצָא מִזְרָחֵל וְנִתְןָ זֶה מִזְרָחֵל רְבָבָה שֶׁבָּא זֶה תִּקְוֹן לְפָכָךְ
חַק נִתְןָ וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר עַי חַצְאָת "נִצְחָת וְאַגְּחָת" שְׁעִי יִשְׁבַּת תִּלְוֹן חַמְרוֹת
חַק נִתְןָ וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר עַי חַצְאָת "נִצְחָת וְאַגְּחָת" שְׁעִי יִשְׁבַּת תִּלְוֹן חַמְרוֹת

כִּי אִם בְּשֶׁמֶבֶגֶן אָזְטוּ בְּשֵׁם טוֹב, אֲבָל בְּאָמֶת וּכְוּי "עַיּוֹ לֹא רָאָתָה"
וּכְוּי:

נו יִשְׁ בְּגַי אָדָם שֶׁגְדַּמָּה עַלְיָהֶם שֵׁהֶם רְחוּקִים מִאִיזָה תְּאֹוֹת
גְּדוּלֹות בְּגַזְוּן מִתְּאֹוֹת מִמְזּוֹן וּבְיוֹצָא בְּזָה דָע שְׁאָפִיעַלְפִּיבָּן יִכְזֹל
לְהִיּוֹת שַׁהְוָא גְּרוּעַ יוֹתֶר מִחְבָּרוֹ שַׁהְוָא מִשְׁקָעַ בְּאָזְתָה הַתְּאֹוֹת,
דָהִינָו שִׁישׁ לֹז אִיזָה תְּאֹוֹת אַחֲרָת שַׁהְוָא מִשְׁקָעַ בָה בְּלִיכָד עַד
שְׁאָפָלוּ תְּאֹוֹת מִמְזּוֹן וּבְיוֹצָא בְּזָה שְׁהִיא תְּאֹוֹת גְּדוּלָה מִאָד
גְּתַבְּטָלה אָצְלוּ בְּגַגְד אָזְתָה הַתְּאֹוֹת, גִמְצָא שַׁהְוָא גְּרוּעַ יוֹתֶר כִּי
הַזָּא מִשְׁקָעַ בְּלִיכָד בְּאִיזָה תְּאֹוֹת עַד שְׁאָפָלוּ תְּאֹוֹת גְּדוּלָה שֶׁל מִמְזּוֹן
וּבְיוֹצָא גְּתַבְּטָלָא אָצְלוּ מִחְמַת הַתְּאֹוֹת וְאָפָלוּ אָם הִתְהַה הַתְּאֹוֹת
שַׁהְוָא מִשְׁקָעַ בָה קְטָנָה מִתְּאֹוֹת הַאַחֲרָת שַׁהְוָא רְחוֹק מִמְפָנָה, עַם
בָּל זֶה אִין גְּפָקָא מִפְהָא בְּלַל מֵאַחֲר שַׁהְוָא מִשְׁקָעַ בָה בְּלִיכָד עַד
שְׁתְּאֹוֹת גְּדוּלָה גְּתַבְּטָלָא אָצְלוּ עַל-יִדְיִזָה בְּגַזְבָּר לְעֵיל וּבָמו שְׁמַצִּינוּ
שִׁישׁ עַקְשָׂן, בְּגַזְוּן תִּינּוֹק שְׁבָשְׁבִּיל עַקְשָׂנוֹת לְבָד יִכְזֹל לְהַפְּקִיר
עַצְמוֹ לְגָמְרִי וְלְהַכּוֹת רָאָשׁוֹ בְּתָבָה מִחְמַת עַקְשָׂנוֹת בְּגַגְד אָמֹן
שְׁעוֹשָׂה לָה לְהַכּוֹת שְׁבָשְׁבִּיל אִיזָה תְּאֹוֹת אוֹעַקְשָׂנוֹת שַׁהְוָא רֹזֶחֶת
וְלִסְלִיק בָּל הַתְּאֹוֹת בְּשָׁבִיל אִיזָה תְּאֹוֹת אוֹעַקְשָׂנוֹת שַׁהְוָא רֹזֶחֶת:
נו מִקְדָּם סִפְר, שְׁבִימִי בְּחֻרוֹתָו הִיה לו פְּחַד גְּדוֹלָה מִאָד מִן
הַמִּיתָה וְהִיה מִתְפִּחְד וּמִתִּירָא הַרְבָּה מִאָד מִן הַמִּיתָה וְאֹז הִיה
מִבְקָש מִהְיָם יִתְבְּרֹך שִׁימָנוֹת עַל קְדוּשׁ הַיָּם וְהַלְך בְּזָה זָמָן רַב
וְאַיְנוּ זָכָר בְּמָה, אֲבָל זֶה הַזָּא יָדַע שְׁהִיה זָמָן גְּדוֹלָה, אָפָשָׁר שָׁנָה
שְׁחַלְך בְּזָה וּבְקָשׁ תִּמְיד עַל זֶה וְלֹא הִתְהַה שְׁיַחַת וְתִפְלָה שְׁלָא בְּקָשׁ
עַל-זֶה שְׁיַסְתַּלְך עַל קְדוּשׁ הַיָּם וּמְגַדֵּל פְּחַדְך וְיַרְאָתָה אָז מִהְמִיתָה
כְבָגְל, הִיה זֶה בְּעַצְמוֹ אָצְלוּ מִסִּירָת גְּפָשׁ עַל קְדוּשׁ הַיָּם מִמְשָׁ מה
שְׁהִיה מִתְפִּלְך עַל זֶה בַּי הִיה פְּחַדְך גְּדוֹלָה מִאָד אֹז מִזָּה:

וְמֵה גַּל הַבָּגְתִּי שֶׁאָתוֹ הַדָּבָר שֶׁמְתַגֵּבֶר עַל הָאָדָם וְהַזָּא מִשְׁקָע
בּוֹ, אָתוֹ הַדָּבָר דַּוְקָא הוּא צְרִיךְ לְשִׁבְרָה בְּשִׁבְיל הַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ כִּי
זֶה עֲקָר עֲבוֹדָתָנוּ (עַיִן בְּרִכּוֹת נד) וּבָמוֹ שֶׁאָמָרָו רַבּוֹתֵינוּ זָכְרוֹנֵם
לְבָרְכָה (דִּבְרִים ויה): "זִכְלָל מִאָדָךְ" - יִשְׁלַח לְךָ אָדָם שְׁחַבֵּב עַלְיוֹן וּכְבוֹן
(מִמּוֹנוֹ מִגּוֹפּוֹ בְּרִכּוֹת סא): וְהַבָּן:

פְּלַךְ רַשְׁקָעָן שְׁרָאָבֶן חַנְצָעָן:

(ז) נטל ידיו לדבר שטיבולו במשקה ואח"ב רוצחה לאכול לחם יש
מי שנראה מדבריו שאין אותה גטילה עולה לו וא"צ לומר אם
טל ידיו שלא לאכול ואח"ב נמלך ואכל: הגה ואם לא הסיח דעתו
יטול בלבד ברכה (ד"ע) אם נגע באכילתו במקומות המטוונפות בגופו י חוזר
ויטול ידיו. תשובה רשב"א סימן קצ"ב וקצ"ג ועיין לקמן סימן קס"ד (כפול
לקמן ושם נתבאר צורך ג"כ לחזור ולברך): (ח) מי שהייה במדבר או במקום
מכנה ואין לו מים פטור מנטילה ידיים: (ט) צורך ליזהר בנט"י
של כל המזולزل בנטילת ידיים חייב נידוי ובא לידי עניות ונעקר מן
העולם: (י) אעפ"י שישורם ברבייעית (פירוש רביעית הלוג דהיננו שיעור
ביצה וחצי) יוסיפה ליטול בשפע دائم רב חמדא אנא משאי מלא
חפני מיא ויהבו לי מלא חפני טיבותא: (יה) מברך קודם גטילה
של כל המצות מברך עליהם עובר לעשייתן ונহגו שלא לברך עד
אחר גטילה ממשום דفعמים שאין ידיו נקיות ומפני כך מברכין
עליהם אחר ששפשף ידיו שכבר ידיו נקיות קודם שייטיל עליהם
מים שניים: הגה גם יכול לברך עליהם קודם נגוב رغم הנסיבות
ומקרי עובר לעשייתן (הגחות אשורי פ"ק) ואם שכח לברך עד אחר נגוב מברך
אח"ב: (יכ) וינגbam היטב קודם שיבצע שהאוכל בלי נגוב ידיים
באילו אוכל לחם טמא: (יג) המטביל ידיו יכול לאכול בלבד ולא נגוב
והוא הדין לנוטל ידיו בבת אחת וושופך עליהם רביעית מים בב"א

וְלֹא יַעֲבֹר
וְזַקֵּן נָתַן

ח'קעה \rightarrow צ'צ'ר מ'ז'ה ר'ז'ג'ת צ'צ'ל צ'צ'ר אֶצְבָּע מִזְקוֹה שְׁנָכָר מִסְפָּרָי רְבָּנָה תִּיקְוֹן לְפָנָן

או שגטל ידו אחת ושפך עליה רביעית וכן שפך על חברתה:

סימן קנט (א) אין גוטלים ידיים אלא בכלי וכל הכלים כשרים אפילו כלי גלילים (פי כלים עשויים מרפס בקר ועפר) וכלי אבניים וכלי אדמה וצריך שהזיק רביעית ואם ניקב בכווג משקה דהינו שם ישיימו אותו על משקים יכנסו בתוכו דרך הנקב והוא גדול מנקב שהמשקים שבתוכה הכלים יוצאים בו או בטל מטורת הכלים ואין גוטלים מהם ידיים ואפילו אם הוא מהזיק רביעית מן הנקב ולמטה: (ב) זה"מ שנוטל דרך פיו למעלה שמה שמננו מן הנקב ולמעלה אינו חשוב בכלי ונמצא שאין המים באים ע"י מהכלי אבל אם גוטל דרך הנקב שרי כיוון שהזיק רביעית ממנו ולמטה: (ג) כלי שהזיק רביעית כשומכים אותו ואם לא יטבוחו ישפכו המים ולא ישאר בו רביעית אינו כלי הלבך מגופה של חבית שהיא חדה ואיינה מקבלת רביעית שלא מסומכת אין גוטלים ממנה ואם הרחיבה מלמטה עד שמקבלת רביעית כשהיא יושבת שלא מסומכת גוטלים ממנה: (ד) חמאת ובפיישה שם מיני נאדות של עור שתכנן ועשה להם בית מושב גוטלים מהם אבל השק וקופה שהתקינו לשבת ללא סמיכה וזפתן בזפת עד שהם מקבלים משקים אין גוטלים מהם ידיים לפי שאינם עשויין לקבל משקים והוא הדין לכובעים של לבדים (פי בגדי קשח פילטרוז בע"ז) ואפילו כשהם קשים כ"ב מקבלים מים ואיינט זבים מהם מכל מקום איינט עושים לקבל מים ומכל מקום ע"י הדחק מותרים שעובי דרכיהם רגילים לשחות בהם: (ה) כלי שתחלת תיקונו כך שאינו יכול לעמוד ללא סמיכה ואין משתמשין בו אלא ע"י סמיכה חשובה שפיר כלי לפיכך הכלים שהוא מלא נקבים מתחתיו ופיו צר למעלה וכשמניח אדם אצבעו עליו

אין המים יוצאים וכשמסירו המים יוצאים מותר ליטול ממן
אע"פ שאינו מחזיק כלום כיון שעשו ל渴לה בענין זה וזה עיקר
השימוש נקרא כלי: הגה וכ"ש כלי שיש בו ברוזא למטה הוואיל ומתחלה
נעשה לקבל על ידי כך (טור וב"י):

סִדְרַ רְקֻפָּתְּ חַזְקוֹתְּ

תלו: ותִּזְכְּנֵי מַעֲתָה בְּרַחְמֵיכָה תְּרֵבִים ותַּעֲזֵרְנֵי ותַּזְשִׁיעֵנֵי ותַּהְיוּ
עֲמֵי תִּמְדֵּי ותַּשְׁמַרְ אֶת לְבוֹשֵׁי וּבְגָדֵי שֶׁלֹּא יָבֹא עַלְיָהֶם שָׁוֹם לְכָלֹזֶד
וּשְׁוֹם בְּתָם וּשְׁוֹם רַבֵּב כִּי אַתָּה לְבַד יִדְעָת גָּדֵל הַפְּגָם הַפּוֹגֵעַ
בַּחֲשִׁכְנָה בְּעַצְמָה וּבְעוֹלָמוֹת עַלְיוֹנוֹם, עַלְיָידִי פְּגָם הַבְּגָדִים בְּשָׁאיָן
שׂוֹמְרִים אָזְתָם מִכְתָּמִים וּלְכָלוֹבִים וּהַבְּגָדִים בְּעַצְמָן דְּגִין אֶת
הָאָדָם עַל זוֹה, בְּשָׁאיָן שׂוֹמְרִים אָזְתָם מִכְתָּמִים וּבְעַזְוֹנוֹתִי הַרְבִּים,
קָשָׁה וּכְבָד עַלְיָן מָאֵד גָּם דָּבָר הַזֶּה, לַשְּׁמַר אֶת הַבְּגָדִים מִכְתָּמִים
כִּי אֵי אָפָּשָׁר שֶׁלֹּא אֲסִיחַ דַּעַתִּי מֵהֶם וּבְפִרְטָה בְּשֹׁעַת עַסְקָה הַתּוֹרָה
וְהַתְּפִלָּה וּשְׁאָר עַסְקִים וְאוֹזֶבֶר עַמִּים חַם וּשְׁלֹום עַלְיָהֶם בְּתָמִים בְּהַפְּחָה
הַדָּעָת וּבֶל זוֹה גַּרְמָתִי עַלְיָידִי עַזְוֹנוֹתִי הַמְּרֻבִּים, וּמְחַשְּׁבָותִי
הַמְּבָלְבָלוֹת מָאֵד, אֲשֶׁר עַלְיָידִיזָה אַיִן זֹכֶה לַשְּׁמַר אֶת הַבְּגָדִים
וְלַחֲזִיקָן בְּנִקְיָות, וְלַחֲצִילָן מִכְתָּמִים וּלְכָלוֹבִים:

תלו: הַז עַל כָּל אֱלֹה בָּאתִי לַפְּרִשָּׁה שִׁיחָתִי לַפְּגִינָה ה' אַלְקִי וְאַלְקִי
אָבוֹתִי, מְלָא רְחָמִים, גּוֹמֵל לְחִיבִים טוֹבֹת "נוֹרָאות בְּצָדָק תַּעֲנִנוּ
אַלְקִי יִשְׁעָנוּ מִבְּטָח כָּל קָצֵוי אָרֶץ וִים רְחוּקִים" נוֹרָאות הַפְּלָא לְמַעַן
שֶׁמֶה, וְעַזְרָנִי וְהַזְשִׁיעָנִי שְׁאָזְבָה לְתָקוֹן בְּחֵי כָּל זוֹה חִישׁ כָּל מְהֻרָה,
שְׁאָזְבָה מַעֲתָה לְתָקוֹן הַבְּרִית בְּשִׁלְמוֹת וְאָזְבָה לְהָרִים וּלְעוֹזָר
אֶת הַדָּעָת דְּקָדְשָׁה, וְלַהֲמִשֵּׁיךְ לְבִנּוֹנִית דְּקָדְשָׁה מִתְּהִדָּעָת הַקָּדוֹשָׁה,
לְתָקוֹן פְּגָם כָּל הַדָּמִים שֶׁל כָּל הַשָּׁסֶ"ה גִּידִין, שְׁהָם בְּגַד שָׁסֶ"ה לְאוֹזָן
שְׁבַתּוֹרָה:

אָמֵן וְלֹא יַעֲבֹר

זֶה מִזְמָרָתְךָ יְהוָה שֶׁנָּאצַּר מִזְמָרָתְךָ לְפָנֶיךָ

חֲקָקָתְךָ הַזְכָּרָתְךָ יְהוָה תִּקְרֹן עַל

תְּלַחַת וְתַזְבִּגְנִי לְתַקְנוֹ פְּגָם בְּלָהָבָדִים שֶׁל הַבְּגָדִים שֶׁלֹּא שְׁמָרָתִי
אוֹתָם עַד הַגָּה וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל בְּלָהָבָדִים הָאֱלָה וְתַעֲזַרְנִי
מֵעַתָּה וְתַשְׁמַרְנִי וְתַצְיַלְגִּנִּי מִפְּלָחָתָא וְעֹזָן וְמַכְשָׁול וְתַעֲזַרְנִי מֵעַתָּה
לְשִׁמְרָה אֶת הַבְּגָדִים וְהַלְבּוֹשִׁים שֶׁלֹּי לְכַבְּדוֹ וְלְהַחְזִיקֹן בְּגַקְיָה
וְתַזְבִּגְנִי שֶׁלֹּא יִמְצָא עַל בְּלָהָבָדִי וְלַבְּוֹשִׁי שֻׁוּם בְּתָם וְשֻׁוּם לְכַלּוֹד
וּרְבָב בְּלָל וְתִגְזֹן בְּעָדִי וְתַשְׁמַרְנִי אָתָי וְאָתָבְגָדִי תָּמִיד וְיִהְיוּ גּוֹפִי
וְגַפְשִׁי וּבְגָדִי וְלַבְּוֹשִׁי בְּלָם נְקִיִּים וְטַהוֹרִים וְקָדוֹשִׁים תָּמִיד מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם:

תָּלַט: וְתִמְשִׁיךְ בְּרַחְמֵיכְךָ מִים חַיִים מִמּוּקָדְרָה הַחַיִים, וַיְהִי נִמְשָׁךְ
"בְּאֶרְךְ מִים חַיִים וְגַזְוִילִים מִן לְבָנָז" מִן לְבָנָא דְמָחָא קְדִישָׁא, וְשָׁם
תִּטְהַר אֶת הַשְּׁבִינָה מִפְּנַתָּה, וְתַעַלְהַה אָזְתָה מִגְלֹזָתָה, וְתַשְּׁיב אֶל
הַזְּדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֲרָה וּרְעוֹות וּבְרַחְמֵיכְךָ הַרְבִּים תִּמְשִׁיךְ וְתַזְרִיק עַלְיָנוּ
מִים טְהוֹרִים הָאֱלָה וְתִטְהַר אָזְתָנוּ וְאָתָבְגָדִינוּ מִפְּלָחָתָנוּ טְמֵאָזְתָינוּ
וְתִקְיִם בָּנוּ מִקְרָא שְׁבָתוֹב: "זִוְרַקְתִּי עַלְיָכֶם מִים טְהוֹרִים וְתִהְרַתָּם,
מִפְּלָחָתָיכֶם וּמִפְּלָחָתָיכֶם אַטְהָר אַתְכֶם" וְתַלְבִּין חַטְאָינָנוּ
כְּשַׁלֵּג וּבְצַמְרָר, כִּמוֹ שְׁבָתוֹב: "לְכוּ נָא וְגַזְבָּה יֹאמֶר ה' אָם יִהְיוּ
חַטְאָיכֶם כְּשַׁנִּים כְּשַׁלֵּג יַלְבִּינוּ, אָם יָאִדְיָמוּ בְּתוּלָע בְּצַמְרָר יִהְיוּ"
וְגַזְבָּה לְקִים מִקְרָא שְׁבָתוֹב: "בְּכָל עַת יִהְיוּ בְּגָדִיךְ לְבָנִים, וְשָׁמָן עַל
רָאַשָּׁה אֶל יְחִסְרָה":

תָּמָ: וּבָנָן תְּרַחְםָם עַלְיָ בְּרַחְמֵיכְךָ הַרְבִּים וְתִהְיָה עַמִּי תָּמִיד וְתַזְרִיגִי
וְתַלְמִידָנִי בְּכָל עַת אֵיךְ לְהַתְגַּה בְּעַנְיָן דְבָרֵי עַם בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא
יֵצֵא מִפְּי דְבָור שֶׁלֹּא בְּרַצּוֹנָה וְלֹא אֲגַלָּה שֻׁוּם סֹוד שָׁאַיִן צְרִיכָיוּ
לְגַלְוֹת וְתַשְׁמַרְנִי וְתַצְיַלְגִּנִּי תָּמִיד שֶׁלֹּא אֲהִיה חָם וְשִׁלּוּם בְּכָל "הַזְּלָקָד
רְכִיל מִגְלָה סֹוד", בַּי אֵין אָתָנוּ יוֹדֵעַ עד מָה, אֵיזָה דְבָרִי תָּרָה
צְרִיכָיוּ לְדִבֶּר בְּהָם וּלְגַלְוֹתָם, וְאֵיזָה דְבָרִי תָּרָה שְׁאָסֹור לְאָמָרָם

ולגלוֹתָם, אֲשֶׁר עַלֵּיכֶם גָּאָמֶר: "הַזְּלָק רְכִיל מְגַלָּה סָוד" עֹזֶרֶנוּ תִּמְיד
בְּרַחְמֵיךְ שֶׁלֹּא אָעַבֵּר עַל "לֹא תַּלְךְ רְכִיל" לְעוֹלָם הֵן בְּדָבָרִי תֹּרֶה
הֵן בְּדָבָרִי חֹזֶל בְּדָבָרִים שֵׁבֵין אָדָם לְחֶבְרוֹן חָסָם וְחַגְגָנִי וְהִיה עִם פִי
בְּעֵת הַפִּיאִי וְלֹא אָזְמַר דָּבָר שֶׁלֹּא כְּרַצּוֹנָה מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

תִּמְאָה: וַרְחָם עַלְיִ וְהַשְׁיעָנִי וְתַזְנִי לִי פְּרִנְסָתִי מִן הַשָּׁמִים קָדָם
שֶׁאָצַטְרֵךְ לְה וְתַתְנִזְנֵן לִי וְלִבְיָתִי "לְחָם לְאָכֵל וּבְגַד לְלִבְשׂ לְאָכֵל
לְשָׁבָעָה וְלִמְכֹפֶה עַתִּיק" וְתַזְמִין לִי פְּרִנְסָתִי בְּלִי שָׁוֵם טְרַחָא וְיִגְעָה
כָּל בְּכֻבּוֹד וְלֹא בְּבָזֵוי בְּהַתֵּר וְלֹא בְּאָסּוֹר בְּגַחַת וְלֹא בְּצָעַר מִתְחַת
יְדֵךְ חִרְחָבָה וְחַמְלָאתָה, וְאֶל תִּצְרִיכֵנִי לֹא לִידֵי מִתְגַּנְתָּה בְּשָׁר וְדָם וְלֹא
לִידֵי הַלְוֹאָתָם וּבְשָׁם שְׁגַתָּה מְזוֹן וְפְרִנְסָה לְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר
אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְהַזְרִדָּת לְהָם אֶת הַמּוֹן מִן הַשָּׁמִים, וְשִׁמְלָתָם לֹא
בְּלִתָּה מַעֲלִיָּהָם, בְּזֹנְבָּדָתָם עַלְיָנוּ וְתִפְתַּח לְנוּ אֶת אָזְרָךְ הַטּוֹב מִן
הַשָּׁמִים וְתַזְמִין לְנוּ פְּרִנְסָתָינוּ בְּגַנְקָל בְּלִי שָׁוֵם טְרַח בְּרוֹחַ גָּדוֹל
וְתִצְלִיל אַוְתָּנוּ תִּמְיד מִכְלָל מִינִי דָּאגָות פְּרִנְסָה, וְתִשְׁפִּיעַ לְנוּ שְׁכָל
וּדְעַת מִאָתָךְ לְבָטָח בְּךָ תִּמְיד וְאַתָּה תִּכְלַבְלֵנִי מִן הַשָּׁמִים אַוְתִּי
וְאַתָּה בִּיתִי וְאַתָּה זְרַעִי וְאַתָּה בָּל אָשֶׁר לִי וְתִשְׁפִּיעַ לִי בָּל מִחְסּוּרִי קָדָם
שֶׁאָצַטְרֵךְ לְהָם, בְּאָפָן שָׁאוּכָל לְעַסְק בְּתוֹרָתָךְ וְעַבּוֹדָתָךְ תִּמְיד
בְּאֶמֶת בְּכָל לִבְךְ וְגַפְשָׁךְ וְלֹא יָבָא עַלְיִ שָׁוֵם בְּלִבְוֹל בְּעוֹלָם מִטְרָדָת
הַפְּרִנְסָה בְּכָל בַּי אָנָי מִשְׁלִיךְ יְהָבִי עַלְיךָ לִבְךְ, וְאַתָּה תִּכְלַבְלֵנִי בְּמוֹ
שְׁבָתּוֹב "הַשְּׁלֵךְ עַל הֵי יְהָבָה וְהִוָּא יְכַלְּבָךְ":